

BEHOUD DE BEGEERTE

Antwerpen, 18 mei 2020

Beste Louis en Michel,

Toen ik een paar weken geleden de Haagse adviezen las, had ik een gevoel van 'been there, seen that, done that'. In 2016 is Behoud de Begeerte immers hetzelfde overkomen. Uiteindelijk, na een gevecht van een paar maanden, is het voor ons min of meer in orde gekomen. De hoop dat dat voor Crossing Border ook het geval zal zijn, lijkt gerechtvaardigd. Ik ben gisteren naar de sterren gaan kijken, en daar stond het in geschreven.

Zelf ben ik nooit in commissies of jury's gaan zetelen, wat meer met pudeur en gebrek aan ijdelheid dan met hoogmoed te maken heeft. Misschien ook een beetje met luiheid (want in commissies zitten is een tijdrovende, bovendien slechtbetaalde klus) en hypocrisie (want ik ben niet vies van subsidies en ontvang graag prijzen). Commissies zijn een noodzakelijk kwaad, dat moeten we toegeven, ze zijn even onontbeerlijk als tandartsen en belastingcontroleurs. Wat Crossing Border nu overkomt, reveleert de permanente zwakte van het systeem: de mogelijkheid van opportunisme, losse omgang met deontologie, gebrek aan de juiste competenties en, ja, belangenvermenging. Het verbaast me wel dat deze kwestie zich in het voormalige voorbeeldland Nederland voordoet; ik dacht dat het er bij jullie op dat vlak kuiser, strikter en correcter aan toe ging dan bij ons. Het is me wel 's opgevallen dat het simpelweg benaderen van een Nederlandse journalist het risico impliceert van vijf jaar eenzame opsluiting wegens het plegen van een persmisdrijf. En nu gaat een commissielid doodleuk voor de ene een negatief advies en voor de andere een positief advies geven, om vervolgens directeur te worden bij die andere. Je moet het vijf keer lezen en tien keer door anderen toegeroepen worden vooraleer je het gelooft.

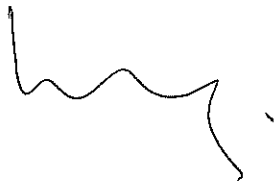
Het advies zelf catalogeerde ik reeds bij eerste lezing als onevenwichtig, om het vriendelijk uit te drukken, alleen al omwille van dit zinnetje (maar er zijn er nog!): 'Daarnaast heeft de Commissie vergeefs geprobeerd uit de aanvraag op te maken wie de verantwoordelijkheid draagt voor de programmering van Crossing Border'. Wat een onnozele bladvulling.

Ik hoop dat deze smartelijke affaire een keerpunt wordt en dat om te beginnen de adviezen voor Crossing Border en Writers Unlimited opgeschort worden en herzien door een nieuwe commissie. Ik hoop ook dat adviezen voortaan in de eerste plaats rekening houden met het meest relevante van alle ter zake doende criteria: artistieke kwaliteit - iets waar Crossing Border vanaf dag één in grossiert. Ik verneem dat jullie overvloedige steun krijgen van zowel toekomstige Nobelprijswinnaars en andere internationaal gerenommeerde schrijvers als van nagenoeg alle Nederlandse en

BEHOUD DE BEGEERTE

Vlaamse auteurs – terecht, terecht, terecht. Laat ons hopen dat al jullie en onze collega's, inclusief die van Writers Unlimited, hun stem verheffen. Ik roep ze hierbij allemaal op dat te doen. Tot meerdere eer en glorie van het onverwoestbare Crossing Border.

Behoud de begeerte,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Luc Coorevits', with a stylized, wavy line for the first part and a vertical line for the last part.

Luc Coorevits

Directeur Behoud de Begeerte